

kun mellem de større Byer kan blive Tilfældet. Derfom man altsaa vil bidrage til, at Forbindelsen kan blive mere hyppig og kan udvide sig over hele Landet, saa troer jeg, at Jernbaner og Jernbanebefordringer ogsaa i den Henseende maae kunne fortjene særlig Opmærksomhed.

Fleertallet har bestræbt sig for at imødegaae to Hovedgrunde, som man formeentligen har paaberaabt sig til Fordeel for den Jernbane, som omtales. Den første af dem skulde være den, at Hovedstaden førtes 10 Mile nærmere til Midtpunktet; men hertil skal jeg tilslade mig at bemærke, at det dog vel maa være 14 Mile, da der er 14 Mile fra Kjøbenhavn til Korsør. Jeg kan nok see, at det ærede Fleertal har regnet de 4 Mile Jernbane fra Kjøbenhavn til Roeskilde fra; men de faae dog først deres rette Betydning, naar Banen indvides til den hele Strækning. Det er heller ikke nogenstinde blevet sagt, at Korsør skulde være Rigets Midtpunkt; man har kun sagt, at man kom 14 Mile nærmere til Rigets Midtpunkt, og det maa ogsaa antages at forholde sig saaledes. Det kommer her just ikke an paa at finde det geometriske Midtpunkt, men at finde saadanne Forbindelsespunkter, som kunne gjøre det lettere at tilveiebringe en bedre Communication. Det kommer ikke an paa, hvad Bigtighed Korsør har som By, om man vil mene, at den kun er bekjendt ved sine Smakker og af Store Belt, eller om den kan henregnes til en af de fra Hovedstaden emanciperede Kjøbstæder; det kommer ikke Sagen ved, men Hovedsagen er, at Jernbanen udmunder paa et saadant Sted, at Rigets Dele derfra kunne komme i bedre Forbindelse med hinanden paa et Sted, som tilsteder at sætte Jernbanen i Forbindelse med de andre Communicationsmidler, som enten ere etablerede eller

maatte blive etablerede i det nævnte Stemed. Jeg nævnte de „emanciperede Kjøbstæder“, som Majoriteten har talt om; men jeg troer, at den ogsaa her er kommen ind paa en Forværling. Der var en Tid, da man sagde, at vore Kjøbstæder stode under Hamburgs Herredømme; det har desværre vistnok været altfor sandt; Hamburg var det Sted, hvorhen hele Kornhandelen vendte sig, fordi Danmark ikke udviklede sig, tildeels paa Grund af Mangelen paa hurtige og bequemme Communicationsmidler; netop derfor var det, at de Fremmede, som behøvede vort Korn, søgte hen til Hamburg, og som følge deraf, maafee ogsaa for at skaffe sig de Lettelser i Pengeforholdene, som der kunde tilbydes, søgte vore egne Kjøbmænd til Hamburg. — Lyffeligt er dette for en Deel forsvundet; Det er det, som Kjøbstæderne have opnaaet, at de ere bleve istand til at emancipere sig fra dette Herredømme, og det netop derved, at Postforbindelserne og Communicationsvæsenet og alle de Midler, som tjene til et Lands Opmøst, ved Regjeringens Forsorg i de senere Aar i høi Grad ere fremmede. Men jeg skulde tage meget fejl, om Kjøbstæderne ønske at emancipere sig fra Kjøbenhavn i den Forstand, som den ærede Majoritet synes at have taget det. Jeg troer, at det er i Kjøbstædernes sande og velforstaaede Interesse, og at de Intet ønske hellere, end at alliere sig med Kjøbenhavn, og at Forholdene maae stille sig saaledes, at de — hvad der altid er en nødvendig Betingelse for Kjøbstædernes lettere Afsetning og for at de paa en bedre Maade kunne kjøbe Landmandens Producter — maae faae saadanne Forbindelser med Kjøbenhavn, at de let kunne komme dertil og træffe alle de Forholdsregler, som ere nødvendige til deres Forretningers Udførelse.